https://doi.org/10.32849/2409-9201.2026.26.19

УДК 342.924: 347.121.1: 004.773 (477)

UDC

АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОЦЕДУРИ ОБРОБКИ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ У СИСТЕМАХ МІЖВІДОМЧОГО ЕЛЕКТРОННОГО ОБМІНУ

ADMINISTRATIVE PROCEDURES FOR PERSONAL DATA PROCESSING IN INTER-AGENCY ELECTRONIC EXCHANGE SYSTEMS

Дмитро КОСТЮК

аспірант

Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України (Київ)

Dmytro KOSTIUK

Postgraduate Student

Academician F.H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship of the NALS of Ukraine (Kyiv)

https://orcid.org/0009-0007-9507-1993

Статтю присвячено аналізу адміністративно-правового регулювання процедур обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну в Україні в умовах інтенсивної цифрової трансформації публічного управління та євроінтеграційного курсу держави.

Метою статті є дослідження адміністративно-правової природи та змісту процедур обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну в Україні, а також виявлення правових проблем їх нормативного регулювання в умовах цифровізації публічного управління.

Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, зумовлених предметом аналізу. Формально-юридичний метод використано для дослідження положень законодавства України та актів права Європейського Союзу, що регулюють міжвідомчий електронний обмін і захист персональних даних; системно-структурний – для характеристики правової природи, суб'єктного складу та процедур функціонування системи «Трембіта»; порівняльно-правовий – для зіставлення

The article is devoted to the analysis of the administrative and legal regulation of personal data processing procedures in interagency electronic data exchange systems in Ukraine in the context of the intensive digital transformation of public administration and the state's European integration course.

The purpose of the article is to examine the administrative and legal nature and content of personal data processing procedures in interagency electronic data exchange systems in Ukraine, as well as to identify the legal problems of their normative regulation in the context of the digitalization of public administration.

The methodological framework of the study is based on a combination of general scientific and special legal methods determined by the subject of analysis. The formal legal method was used to examine the provisions of Ukrainian legislation and European Union legal acts regulating interagency electronic data exchange and personal data protection; the systemic and structural method was applied to characterize the legal nature, subject composition, and functioning procedures of the Trembita

національного регулювання з вимогами GDPR; методи аналізу, синтезу та логіко-юридичного узагальнення – для виявлення прогалин у правовому регулюванні адміністративних процедур обробки персональних даних і формулювання пропозицій щодо їх удосконалення.

Встановлено, що функціонування таких систем нерозривно пов'язане з масштабною автоматизованою обробкою персональних даних громадян, що породжує специфічні правові проблеми, які виходять за межі стандартного регулювання у відповідній сфері.

Проаналізовано правову природу та суб'єктний склад системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта» як центральної інфраструктури міжвідомчого обміну, що поєднує елементи адміністративно-правового, інформаційно-правового та технічного регулювання. Досліджено принципи електронної інформаційної взаємодії, закріплені Постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 № 606, та виявлено їх часткову суперечність стандартам Загального регламенту ЄС про захист даних (GDPR), зокрема щодо цільової обмеженості використання даних.

Розглянуто зміст адміністративних процедур підключення до системи та встановлено відсутність законодавчих вимог щодо обов'язкового включення до угод про підключення положень про захист персональних даних за аналогією до угод про обробку даних, передбачених статтею 28 GDPR.

Виявлено ключові правові прогалини: відсутність механізму нотифікації суб'єктів даних про автоматизовані запити; нечіткий розподіл відповідальності між суб'єктами системи за порушення у сфері захисту даних; відсутність обов'язкової оцінки впливу на захист персональних даних як умови реєстрації нових електронних взаємодій; недостатнє залучення органів місцевого самоврядування до системи.

Усунення зазначених прогалин визначено як необхідну умову забез-

system; the comparative legal method was employed to compare national regulation with the requirements of the GDPR; and the methods of analysis, synthesis, and logical-legal generalization were used to identify gaps in the legal regulation of administrative procedures for personal data processing and to formulate proposals for their improvement.

It is established that the functioning of such systems is inextricably linked to the large-scale automated processing of citizens' personal data, which gives rise to specific legal problems that go beyond the scope of standard regulation in this field. The legal nature and composition of subjects of the System of Electronic Interaction of State Electronic Information Resources «Trembita» as the central infrastructure of inter-agency exchange are analysed; the system combines elements of administrative and legal, information and legal, and technical regulation. The principles of electronic information interaction enshrined in Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 606 of 08 September 2016 were examined, and their partial inconsistency with GDPR standards was identified, particularly with regard to the purpose limitation of data use. The content of administrative procedures for connecting to the system is considered, and the absence of legislative requirements for the mandatory inclusion of personal data protection provisions in connection agreements – by analogy with data processing agreements under Article 28 of the GDPR – is established.

Key legal gaps are identified: the absence of a mechanism for notifying data subjects about automated requests; an unclear distribution of liability among system participants for personal data protection violations; the absence of a mandatory data protection impact assessment as a condition for registering new electronic interactions; and insufficient involvement of local self-government bodies in the electronic interaction system. The elimination of

печення реальних гарантій захисту прав громадян і наближення законодавства України до стандартів ЄС.

Ключові слова: персональні дані, міжвідомчий електронний обмін, система «Трембіта», адміністративні процедури, електронна взаємодія, електронне урядування, захист персональних даних, стандарти ЄС, обробка персональних даних.

these gaps is defined as a necessary condition for ensuring real guarantees of citizens' rights protection and bringing Ukrainian legislation closer to EU standards.

Keywords: personal data, inter-agency electronic exchange, «Trembita» system, administrative procedures, electronic interaction, e-governance, personal data protection, EU standards, personal data processing.

Актуальність теми дослідження. Цифрова трансформація публічного управління в Україні супроводжується стрімким розширенням практики автоматизованого міжвідомчого обміну даними між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного адміністрування. Інтеграція електронних реєстрів, інформаційних систем і баз персональних даних в єдину інфраструктуру взаємодії відкриває нові можливості для підвищення ефективності надання адміністративних послуг, оптимізації управлінських процесів і зменшення корупційних ризиків.

Водночас функціонування систем міжвідомчого електронного обміну нерозривно пов'язане з масштабною обробкою персональних даних громадян: кожен запит до реєстру в автоматичному режимі, кожна транзакція в системі електронної взаємодії передбачає передачу, верифікацію або використання відомостей про конкретних фізичних осіб. Відповідні операції є обробкою персональних даних у розумінні Закону України «Про захист персональних даних» [1] і підпадають під сферу його регулювання. Однак специфіка автоматизованого міжвідомчого обміну, а саме його машинний характер, висока швидкість, масштаб і складність правовідносин між численними суб'єктами взаємодії, ставить питання про адекватність наявних адміністративних процедур захисту персональних даних вимогам часу.

У цьому контексті ключовою є проблема забезпечення дотримання принципів обробки персональних даних (законність, цільова обмеженості, мінімізація, безпека і прозорість) в умовах, коли обробка відбувається автоматично, без безпосередньої участі людини і нерідко охоплює дані з різних реєстрів одночасно. Ці питання є предметом дослідження даної статті.

Огляд літератури. Окремі аспекти правового регулювання електронного урядування та міжвідомчого електронного обміну досліджували А. Гнатовська [2] та Н. Яруліна [3]. Зокрема, А. Гнатовська звертає увагу на особливості впровадження системи «Трембіта» як ключового елемента цифрової інфраструктури держави та проблеми залучення органів місцевого самоврядування до системи електронної взаємодії. Теоретико-правові засади охорони баз персональних даних за законодавством України, а також особливості суб'єктного складу відносин, пов'язаних із персональними даними, розкрито у працях В. І. Теремецького [4; 5]. Питання використання зарубіжного досвіду правового захисту персональних даних в Україні досліджено у праці В. І. Теремецького та Д. В. Цвірюка [6]. Питання захисту персональних даних у контексті цифрової трансформації, зокрема забезпечення принципу функціональної достатності при їх зборі та обробці, розглядав І. П. Касперський [7]. Проблематику реалізації приватних прав фізичних осіб, включаючи право на приватність, в умовах глобальної цифровізації досліджувала О. В. Манжосова [8]. Взаємозв'язок процесів децентралізації та діджиталізації публічного управління, а також організаційно-правові механізми їх узгодженої реалізації аналізував В. В. Балінський [9]. Технічні та організаційні аспекти захисту державних електронних реєстрів і персональних баз даних досліджували О. В. Задерейко та співавтори [10]. Водночас адміністративні процедури обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну як

самостійний предмет правового аналізу залишаються недостатньо дослідженими, що й зумовлює мету цієї статті.

Метою статті є дослідження адміністративно-правової природи та змісту процедур обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну в Україні, а також виявлення правових проблем їх нормативного регулювання в умовах цифровізації публічного управління.

Завдання дослідження полягають у тому, щоб: з'ясувати адміністративно-правову природу процедур обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну; охарактеризувати правовий статус і функціонування системи «Трембіта»; виявити прогалини нормативного регулювання у цій сфері; обґрунтувати напрями його вдосконалення з урахуванням стандартів ЄС і GDPR.

Результати та обговорення. Міжвідомчий електронний обмін даними є складовою ширшого поняття електронної інформаційної взаємодії – автоматизованого процесу обміну визначеним набором даних між двома або більше електронними інформаційними ресурсами суб'єктів відповідної взаємодії за допомогою програмних інтерфейсів. Правову основу цього явища в Україні становлять Постанова Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 № 606 «Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів» [11], Закон України «Про публічні електронні реєстри» [12], Закон України «Про електронні комунікації» [13], а також ряд інших нормативно-правових актів.

Центральним організаційно-технічним рішенням у сфері міжвідомчого електронного обміну в Україні є Система електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта». Ця система є сучасним організаційно-технічним рішенням, що дозволяє будувати безпечні інформаційні міжвідомчі взаємодії органам державної влади, органам місцевого самоврядування та суб'єктам господарювання через мережу Інтернет шляхом обміну електронними повідомленнями між їх інформаційними системами [3]. В основі «Трембіти» лежить удосконалена естонська платформа обміну даними X-ROAD, адаптована до умов та вимог українського законодавства.

Правова природа системи «Трембіта» є комплексною: вона поєднує елементи адміністративно-правового регулювання (суб'єктний склад, повноваження, процедури підключення та доступу), інформаційно-правового регулювання (режим даних, стандарти обміну, захист інформації) та технічного регулювання (вимоги до шлюзів безпечного обміну, форматів електронних повідомлень, криптографічного захисту). Ця комплексність зумовлює складність правового аналізу відповідних відносин і необхідність застосування міждисциплінарного підходу.

Відповідно до Постанови № 606 [11] суб'єктами системи «Трембіта» є: держатель системи (Міністерство цифрової трансформації України); адміністратор системи (державне підприємство «ДІЯ» з 1 грудня 2022 року); учасники системи – органи державної влади, органи місцевого самоврядування та суб'єкти господарювання, що зареєстрували шлюз безпечного обміну; суб'єкти електронної взаємодії – власники електронних інформаційних ресурсів, що безпосередньо здійснюють обмін даними. Кожен із цих суб'єктів несе обсяг правових обов'язків щодо захисту персональних даних, що є предметом обміну.

Згадана Постанова № 606 закріплює такі принципи електронної інформаційної взаємодії: технологічної нейтральності; використання єдиних правил, відкритих форматів даних, протоколів та стандартів обміну; інформування фізичних осіб про запити щодо їх персональних даних; повторного використання даних та програмних засобів; уникнення надлишковості та дублювання даних [11].

Порівняльний аналіз цих принципів із стандартами захисту персональних даних, закріпленими в Законі України «Про захист персональних даних» [1] та Загальному регламенті про захист даних ЄС (GDPR) [14], виявляє як точки збігу, так і суттєві відмінності.

Принцип уникнення надлишковості та дублювання даних кореспондує принципу мінімізації даних GDPR, що вимагає обробки лише тих персональних даних, які є

необхідними та достатніми для досягнення законної мети. Принцип інформування фізичних осіб про запити щодо їх персональних даних відповідає праву суб'єкта даних на прозорість, закріпленому у статтях 13–14 GDPR. Разом із тим принцип повторного використання даних потенційно суперечить принципу цільової обмеженості: дані, зібрані для однієї реєстрової мети, не можуть автоматично використовуватися в інших цілях, навіть якщо технічна можливість такого використання в системі є.

Особливої уваги заслуговує принцип інформування фізичних осіб про запити щодо їх персональних даних. У системі «Трембіта» обмін даними здійснюється автоматично, без участі людини [3], що, з одного боку, підвищує ефективність і знижує ризик помилок, а з іншого – ускладнює практичну реалізацію зазначеного принципу.

Участь у системі «Трембіта» передбачає проходження адміністративної процедури підключення, яка включає: реєстрацію суб'єкта електронної взаємодії; встановлення та реєстрацію шлюзу безпечного обміну; укладення угоди про підключення до системи; реєстрацію відповідних електронних інформаційних ресурсів у Національному реєстрі електронних інформаційних ресурсів; визначення та реєстрацію конкретних електронних взаємодій (пар «постачальник даних – споживач даних») у каталозі системи.

Кожен із зазначених кроків має правове значення з точки зору захисту персональних даних. Зокрема, реєстрація конкретної електронної взаємодії означає формальне визначення обсягу та структури даних, якими обмінюватимуться суб'єкти: цим встановлюється межа правомірного обміну, вихід за яку є порушенням принципу мінімізації. Угода про підключення є також правовим інструментом розподілу відповідальності за захист даних між суб'єктами взаємодії (держателем, адміністратором та учасниками системи). Разом із тим чинне законодавство не встановлює чітких вимог щодо обов'язкового включення до таких угод положень про захист персональних даних за аналогією до угод про обробку даних (Data Processing Agreements), передбачених статтею 28 GDPR.

Важливою адміністративною процедурою є вирішення питання про правову підставу конкретної електронної взаємодії: обмін персональними даними між відомствами має відбуватися виключно за наявності законної підстави, або спеціальної норми закону, що уповноважує відповідний обмін, або, у передбачених випадках, згоди суб'єкта даних. Ця вимога випливає безпосередньо з Закону «Про захист персональних даних» і є обов'язковою незалежно від технічних можливостей системи.

Автоматизований характер обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну породжує ряд специфічних правових проблем, що виходять за межі стандартних питань захисту персональних даних.

Першою з них є проблема атрибуції відповідальності за порушення у сфері захисту персональних даних, що виникли внаслідок автоматизованого обміну. У класичній схемі правовідносин щодо персональних даних відповідальність несе володілець або розпорядник даних. В умовах функціонування «Трембіти» ситуація ускладнюється: у конкретній транзакції задіяні щонайменше два суб'єкти — постачальник і споживач даних, а за технічну цілісність системи відповідає адміністратор. Чинне законодавство не містить чіткого розподілу відповідальності між цими суб'єктами у разі витоку чи неправомірного обміну персональними даними у системі.

Другою проблемою є відсутність вичерпного механізму фіксації та аудиту обмінів персональними даними. Система «Трембіта» технічно фіксує всі транзакції, однак нормативно закріпленого порядку проведення аудиту електронних взаємодій з точки зору дотримання вимог захисту персональних даних не існує. Відповідно, ані суб'єкт даних, ані наглядовий орган не мають практичного механізму для перевірки правомірності конкретного автоматизованого запиту щодо персональних даних.

Третьою проблемою є питання транскордонного виміру: в умовах воєнного стану значна частина інформаційної інфраструктури України, зокрема і дані реєстрів, була перенесена на хмарні сервери у країнах ЄС [15]. Це породжує питання про застосовність норм GDPR до

відповідних операцій обробки та про узгодженість чинного українського законодавства з вимогами регламенту щодо транскордонної передачі даних.

Ключовим елементом адміністративно-правового регулювання обробки персональних даних у системах міжвідомчого обміну є визначення меж доступу різних суб'єктів до відповідних даних. Система «Трембіта» є децентралізованою: вона не передбачає централізації даних і зміни їх власника, натомість надає доступ до даних державних реєстрів різним установам відповідно до заздалегідь визначених повноважень. Це означає, що кожна конкретна взаємодія в системі є строго рольовою: споживач отримує лише ті дані, які необхідні для реалізації його конкретних повноважень, і лише в обсязі, зафіксованому у зареєстрованому інтерфейсі взаємодії.

Рольова модель доступу є важливою гарантією дотримання принципу мінімізації даних. Проте її ефективність залежить від правильності первісного визначення обсягу даних, необхідних для кожної взаємодії. На практиці цей обсяг визначається технічними фахівцями відомств без обов'язкової оцінки впливу на захист персональних даних (Privacy Impact Assessment), що є суттєвим ризиком. Впровадження обов'язкової оцінки такого впливу як передумови реєстрації нової електронної взаємодії у системі «Трембіта» є необхідним заходом приведення адміністративних процедур у відповідність до стандартів GDPR.

Захист персональних даних у системі забезпечується також і технічними засобами: всі повідомлення, що передаються через «Трембіту», підписуються електронною печаткою та шифруються відповідно до національних криптографічних стандартів [3]. У 2018 році система отримала відповідний Експертний висновок Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, що підтвердило відповідність її захищеного компонента вимогам нормативних документів з технічного захисту інформації. Проте технічна захищеність каналу передачі не замінює правових гарантій: шифрування передачі не вирішує питань правомірності підстави конкретного запиту, відповідності обсягу запитаних даних принципу мінімізації та дотримання цільової обмеженості подальшого використання отриманих даних.

Важливим контекстом для розуміння адміністративних процедур обробки персональних даних у системах міжвідомчого обміну є їх зв'язок із наданням адміністративних послуг. Саме забезпечення якісних електронних публічних послуг є однією з основних цілей функціонування системи «Трембіта». Сервіси «єМалятко», ID14, «єПрописка» та інші комплексні послуги, реалізовані через систему, передбачають автоматичний запит і верифікацію персональних даних заявника з кількох реєстрів одночасно.

З процедурної точки зору важливим є питання про момент і форму надання суб'єктом даних згоди на відповідну обробку або підтвердження правової підстави обробки, відмінної від згоди. У сфері адміністративних послуг обробка персональних даних, як правило, здійснюється на підставі закону – норм, що встановлюють відповідні повноваження органу надання послуги та визначають перелік необхідних даних. Проте у ряді випадків правова підстава конкретного запиту до реєстру в рамках надання послуги залишається нечіткою, що є джерелом правової невизначеності.

Закон України «Про адміністративні послуги» [16] та Закон «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [17] містять загальні норми про взаємодію при наданні послуг, однак спеціального регулювання питань обробки персональних даних у процесі надання електронних публічних послуг через систему міжвідомчого обміну ці акти не містять. Дана прогалина підлягає усуненню через доповнення зазначених законів або відповідних підзаконних актів спеціальними нормами про умови та межі обробки персональних даних у відповідному контексті.

Н. Яруліна справедливо вказує на те, що подальша експлуатація, модернізація та інтеграція систем електронного урядування, зокрема «Трембіти», має сприяти налагодженню ефективної взаємодії між владою, бізнесом та громадськістю [3]. Однак ефективна взаємодія є можливою лише за умови, що вона відбувається на надійній правовій основі, яка гарантує захист прав усіх учасників, включаючи суб'єктів персональних даних.

Висновки. Адміністративні процедури обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну є важливою та недостатньо дослідженою складовою правового регулювання захисту персональних даних в умовах цифрової трансформації публічного управління. Система «Трембіта» є ключовою інфраструктурою міжвідомчого обміну в Україні, що поєднує значний інноваційний потенціал із суттєвими правовими прогалинами у сфері захисту персональних даних.

До основних із виявлених проблем належать: відсутність обов'язкової оцінки впливу на захист персональних даних як умови реєстрації нових електронних взаємодій; нечіткий розподіл відповідальності між суб'єктами системи за порушення у сфері захисту персональних даних; недостатнє залучення органів місцевого самоврядування до системи електронної взаємодії; відсутність уніфікованих вимог до угод між суб'єктами обробки в системі.

Усунення зазначених прогалин є необхідною умовою як забезпечення реальних гарантій захисту персональних даних громадян в умовах масштабного автоматизованого міжвідомчого обміну, так і подальшого наближення законодавства України до стандартів ЄС у відповідній сфері.

Перспективи подальших наукових досліджень убачаються у розробленні адміністративно-правових механізмів удосконалення процедур обробки персональних даних у системах міжвідомчого електронного обміну з урахуванням стандартів ЄС, вимог GDPR та подальшої цифровізації публічного управління.

Посилання:

1. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text.

2. Гнатовська А. Діджиталізація та інформатизація в адміністративно-територіальних одиницях: особливості та проблеми здійснення. Юридичний вісник. 2021. № 6. С. 112–118. DOI: https://doi.org/10.32837/yuv.v0i6.2272.

3. Яруліна Н. Технології е-урядування як запорука ефективної взаємодії держави та суспільства. Інтеграція освіти, науки та бізнесу в сучасному середовищі: літні диспути: тези доп. І Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Дніпро, 1-2 серпня 2019 р. С. 851–856.

4. Теремецький В. І. Загальна характеристика охорони бази персональних даних за законодавством України. Підприємництво, господарство і право. 2015. № 11. С. 3–5.

5. Теремецький В. І. Суб'єкти відносин, пов'язаних з персональними даними. Право і безпека. 2015. № 2 (57). С. 171–176.

6. Теремецький В. І., Цвірюк Д. В. Застосування зарубіжного досвіду правового захисту персональних даних в Україні. Часопис Академії адвокатури України. 2014. Т. 7, № 2. С. 73–82. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2014_7_2_11.

7. Касперський І. П. Проблеми забезпечення принципів захисту персональних даних у процесах цифрової трансформації. Соціальна і цифрова трансформація: теоретичні та практичні проблеми правового регулювання : матеріали ІІ Всеукр. наук.-практ. конф., Київ, 25 груд. 2022 р. С. 33–37.

8. Манжосова О. В. Проблеми реалізації приватних прав в умовах глобальної цифровізації. Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія». 2021. Том XXVIII. С. 89–96.

9. Балінський В. В. Децентралізація в умовах діджиталізації: взаємовплив. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2020. Вип. 19. С. 82–87. DOI: https://doi.org/10.32843/pma2663-5240-2020.19.15.

10. Задерейко О. В., Трофименко О. Г., Єленич С. І., Логінова Н. І., Гура В. І. Системний аналіз захищеності державних електронних реєстрів та баз персональних даних. Кібербезпека: освіта, наука, техніка. 2025. № 4 (28). С. 57–70. DOI: https://doi.org/10.28925/2663-4023.2025.28.735.

11. Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів: постанова Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 № 606. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/606-2016-%D0%BF#Text.

12. Про публічні електронні реєстри : Закон України від 18.11.2021 № 1907-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1907-20#Text.

13. Про електронні комунікації : Закон України від 16.12.2020 № 1089-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text.

14. Про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних): Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квіт. 2016 р. Офіційний вісник Європейського Союзу. 2016. 4 трав. L 119/1. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_008-16#Text.

15. Пазюк А., Слабко Т. Використання комерційних хмарних технологій для обробки даних державних реєстрів України. 2024. URL: https://www.ifesukraine.org/wp-content/uploads/2024/01/ifes-ukraine-the-use-of-commercial-cloud-technologies-for-processing-data-from-state-registers-of-ukraine-1.pdf.

16. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text.

17. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг: Закон України від 15.07.2021 № 1689-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text.

Статтю було подано	26.03.2026	The article was submitted
Статтю було доопрацьовано	11.05.2026	The article has been revised
Статтю було прийнято	14.05.2026	The article was accepted